توراه أور • الباراشات נח • مامار 1

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות...

مياه كثيرة لا تستطيع أن تطفئ المحبة

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق

LikuteiTorah.com

الباراشا الحاسيدية

/likuteitorah.com/ar/torah-ohr/noach/1

1 **מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו.**

«لا تستطيع مياه كثيرة أن تطفئ الحب، ولا أنهار أن تجرفه؛ ولو بذل إنسان كل ثروة بيته في سبيل الحب، لحَقَروه احتقارًا بالغًا».

הנה מים רבים הם כל טרדות הפרנסה והמחשבות שבעניני עוה״ז כו׳ ועכ״ז [ועם כל זה] **לא יוכלו לכבות את האהבה**

والآن، فإن «المياه الكثيرة» هي جميع انشغالات كسب الرزق والأفكار المتعلقة بشؤون هذا العالم، إلخ؛ ومع ذلك، فإنها «لا تستطيع أن تطفئ الحب»—

שהוא בחי׳ האהבה המוסתרת שיש בכל נפש מישראל בטבע מבחי׳ נפש האלקי׳ שטבעה לעלות וליכלל תמיד למעלה כשלהבת העולה מאליה

وهو مستوى أو جانب (**בחינה**, bechinah) الحب الخفي (**אהבה המוסתרת**, ahavah mesuteres) الكامن بالطبيعة في كل نفس من نفوس إسرائيل، والمنبثق من النفس الإلهية (**נפש האלקית**, nefesh elokis)، التي من طبيعتها أن ترتفع وتندمج على الدوام في الأعلى، مثل لهب يصعد من تلقاء نفسه،

כמ״ש לעיל מיניה רשפיה רשפי אש שלהבת יה שהוא בחי׳ שלהבת הבאה מלמעלה שהיא הנפש האלקית שקודם התלבשותה בגוף הגשמי היתה נהנית מזיו השכינה והיתה מיוחדת בתכלית היחוד בא״ס ב״ה.

كما هو مكتوب قبل ذلك مباشرة: «شراراتها شرارات نار، شعلة **ה׳**»، وهو جانب الشعلة الآتية من الأعلى؛ وهذه هي النفس الإلهية التي، قبل أن تتلبّس بالجسد المادي، كانت تتلذذ ببهاء الحضور الإلهي (**שכינה**, Shechinah)، وكانت متحدة اتحادًا مطلقًا باللامتناهي (**אין סוף**, Ein Sof)، المبارك تعالى.

2 **ולזאת גם אחר התלבשותה בגוף הגשמי לעסוק בענינים גשמיים שהן הנקראים מים רבים עכ״ז** [עם כל זה] **לא יוכלו לכבותה מלהיות תמיד בבחי׳ אהבה ותשוקה נפלאה לעלות וליכלל למעלה ואדרבה**

ولذلك، حتى بعد أن تتلبّس النفس بالجسد المادي لتنصرف إلى أمور مادية، وهي ما يُسمّى «المياه الكثيرة»، فإن هذه المياه، مع ذلك، لا تستطيع أن تخمدها؛ فهي تظلّ دائمًا في حالة حبّ وشوق عجيب إلى الارتقاء والاندماج في الأعلى. بل على العكس،

ע״י התלבשותה במים רבים הנ״ל יכולה להגיע למדרגה היותר גבוה מקודם שירדה לעוה״ז כאשר יתבאר:

فمن خلال تلبّسها بـ«المياه الكثيرة» المذكورة آنفًا، تستطيع أن تبلغ مرتبة أعلى من [المرتبة التي كانت عليها] قبل أن تهبط إلى هذا العالم، كما سيُشرح.

3 **והנה בחי׳ מים רבים הנ״ל נק׳ מי נח וכמ״ש** (ישעי׳ [ישעיה] נד) **אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך** (עיין בספר עיר גבורים) **כי**

أما مستوى «المياه الكثيرة» المذكور أعلاه، فيُسمّى «مياه نوح» (**נח**)، كما ورد (إشعياء 54): «كما أقسمتُ ألّا تعود مياه نوح فتجوز على الأرض، هكذا أقسمتُ ألّا أغضب عليك ولا أوبّخك» (انظر كتاب Ir Gibborim)؛ إذ

הנה נח הוא נייחא דרוחא שהוא בחינת שביתה כאדם השובת ממלאכתו. וכמ״ש וישבת ביום השביעי ותרגומו ונח ביומא שביעאה כו׳.

نوح هو راحة الروح (**נייחא דרוחא**, naycha d'rucha)، وهي مستوى التوقّف، كشخص يكفّ عن عمله. كما ورد: «وتوقّف (**וישבת**، vayishbos) في اليوم السابع»، وترجمتها [في ترجوم أونكيلوس]: «واستراح (**ונח**، venach) في اليوم السابع»، إلخ.

ומ״ש נח נח ב״פ [ב׳ פעמים] **הם נייחא דעילאי ונייחא דתתאי שהוא בחי׳ שבת תתאה ושבת עילאה שיהיה לעתיד שנק׳ יום שכולו שבת משא״כ שבת תתאה אינו כולו שבת כאשר יתבאר.**

وأما ورود «نوح، نوح» مرتين، فيشير إلى راحة العلويين وراحة السفليين، وهما مستوى السبت الأدنى والسبت الأعلى؛ والسبت الأعلى سيكون في الزمن الآتي، وهو ما يُسمّى «اليوم الذي هو كله سبت»؛ أما السبت الأدنى فليس كله سبت، كما سيتضح.

כי הנה לכאורה אינו מובן ענין המבול שאם היה רק להעביר ולשחת האנשים החוטאים למה הוצרך לבחי׳ רעש גדול כזה הלא ברגע א׳ היה ביכול׳ [ביכולת] **ה׳ להעבירם אף בלא המבול.**

فإن مسألة الطوفان لا تبدو مفهومة للوهلة الأولى: إذا كان المقصود به فقط إزالة الناس المذنبين وإهلاكهم، فلماذا كانت هناك حاجة إلى اضطراب عظيم كهذا؟ لا شك أن **ה׳** كان قادرًا على إزالتهم في لحظة واحدة، حتى من دون الطوفان.

אך באמת היה המבול בא לטהר את הארץ שנאמר כי מלאה הארץ חמס ונתקלקלה מאד והיה נצרך לטהרה ולזאת בא המבול דוקא שהוא בחי׳ מים בכדי לטהר את הטמאים

لكن الطوفان جاء في الحقيقة لتطهير الأرض، كما قيل: «لأن الأرض قد امتلأت ظلمًا»، وقد فسدت فسادًا شديدًا واحتاجت إلى التطهير. ولذلك جاء الطوفان تحديدًا، لأنه مستوى الماء، لكي يطهّر غير الطاهرين،

שהוא כדוגמת המקוה מ׳ סאה שהיא מטהרת את הטמא כמו כן היה המבול בא בכדי לטהר את כל הארץ

كما في حوض الطهارة الطقسي (mikveh ,**מקוה**) الذي يحوي أربعين سِئاه (se'ah ,**סאה**)، فيطهّر غير الطاهر؛ كذلك جاء الطوفان لكي يطهّر الأرض كلها،

וכמ״ש (יחזקאל לו) **וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם כו׳ ולזאת נקראים מי נח שנעשה מזה נייחא דרוחא כו׳.**

كما ورد (حزقيال 36): «وأرشّ عليكم ماءً طاهرًا فتطهرون»، إلخ. ولذلك تُسمّى «مياه نوح»، إذ نشأت عنها راحة الروح (**נייחא דרוחא**)، إلخ.

והנה שעבוד הפרנסה נק׳ ג״כ מי נח וכמארז״ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **שבחר לו אברהם אבינו שעבוד נגד גיהנם.**

والآن، يُسمّى أيضًا الكدح في طلب الرزق «مياه نوح»، كما قال حكماؤنا، **ז״ל**، إن إبراهيم (**אברהם**) أبانا اختار لنفسه العبودية بدلًا من عالم العقاب بعد الموت (Gehinnom ,**גיהנם**).

שכמו שאי אפשר להנשמה לבא בג״ע [בגן עדן] **ליהנות מזיו השכינה עד שתרד קודם לכן בגיהנם וכמו שאמרו גבי אחר מוטב דלידייני׳ וליתי לעלמא דאתי**

فكما يستحيل على النفس أن تدخل جنة عدن لتتلذذ بضياء الحضور الإلهي (Shechinah ,**שכינה**) حتى تهبط أولا إلى موضع التطهير (Gehinnom ,**גיהנם**) — كما قالوا بشأن آخَر (Acher ,**אחר**)، أي «الآخر»: «خير له أن يُدان ويأتي إلى العالم الآتي» —

וגם לטבול בנהר דינור כמ״ש במ״א. כמו״כ [כמו כן] **ע״י שעבוד יכולים לעלו׳ למעלה מעלה למדרגה היותר גבוה.**

وأن تغطس [هي] أيضا في نهر النار (Nehar Dinur ,**נהר דינור**)، كما بُيّن في موضع آخر؛ وهكذا أيضا، يمكن للمرء من خلال الكدح في طلب الرزق أن يرتقي أعلى فأعلى، إلى أرفع مرتبة.

4 **והנה שעבוד אין הפי׳ מה שיש עלינו עתה מלך ושנוטל מאתנו מס שגם בזמן בהמ״ק** [בית המקדש] **היה עלינו מלך ישראל והמס היה ביותר כידוע שחלק עשירי הוצרך כ״א** [כל אחד / כל אחת] **ליתן.**

والآن، لا تعني «العبودية» أن ملكًا علينا الآن يأخذ منا ضريبة؛ إذ كان علينا أيضًا ملك من إسرائيل في زمن الهيكل المقدس، بل كانت الضريبة أشدّ، كما هو معروف، فكان على كل فرد أن يؤدي عُشرًا.

אלא הכוונה היא שבזמן שבהמ״ק [שבית המקדש] **היה קיים היה נמשך ברכה והשפע׳ עצומה עד שא״י** [שארץ ישראל] **היתה ארץ זבת חלב ודבש כו׳**

بل المقصود أنه حين كان الهيكل المقدس قائمًا، كانت تُنزَّل البركة ويتدفق فيض عظيم، حتى صارت أرض إسرائيل «أرضًا يجري فيها اللبن والعسل» إلخ.

שלא ע״פ הטבע כלל כמ״ש בגמ׳ [בגמרא] **סוף מסכת כתובות ולא היה כלל דאגות וטרדת הפרנסה.**

لا وفقًا للطبيعة مطلقًا، كما ورد في **گمرا** (**גמרא**)، في ختام رسالة **كتوبوت** (**כתובות**)؛ ولم تكن هناك أي هموم أو انشغالات بكسب الرزق.

5 **ועתה יש לכאו״א** [לכל אחד ואחד] **יגיעות וטרדת הפרנסה לעסוק בעניני עוה״ז הגשמי והוא בחי׳ מים רבים הנ״ל שנק׳ מי נח**

والآن، لكل فردٍ فردٍ مشقّة وانشغال في كسب الرزق، إذ ينشغل بأمور هذا العالم المادي؛ وهذا هو مستوى «المياه الكثيرة» المذكورة أعلاه، التي تُسمّى «مياه نوح» (**נח**).

שהוא בחי׳ נייחא דרוחא לפי שע״י בחי׳ מים רבים הנ״ל מתעלית הנשמה למדרגה היותר גבוה מקודם התלבשותה כו׳ שהיתה רק נהנית מזיו השכינה כו׳

وهو مستوى راحة الروح (naycha d'rucha ,**נייחא דרוחא**)، إذ بفضل مستوى «المياه الكثيرة» المذكور أعلاه ترتقي النفس إلى مستوى أعلى مما كانت عليه قبل تلبّسها [بالجسد]، حين لم تكن إلا تتلذّذ بإشراق الحضور الإلهي (Shechinah ,**שכינה**)، إلخ.

וכמארז״ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **יפה שעה אחת בתשובה ומע״ט** [ומעשים טובים] **בעוה״ז מכל חיי העוה״ב** [העולם הבא] **לפי שהוא בחי׳ יתרון האור מתוך החושך דוקא שהוא בחינת אתכפייא סט״א** [סטרא אחרא] **ואתהפכא חשוכא כו׳**

وكما قال حكماؤنا، **ז״ל**: «ساعة واحدة من التوبة (teshuvah ,**תשובה**) والأعمال الصالحة في هذا العالم خير من حياة العالم الآتي كلها»، لأن هذا هو مستوى تفوّق النور [الناشئ] تحديدًا من الظلمة؛ وهو مستوى إخضاع الجانب الآخر (sitra achra ,**סטרא אחרא**)، أي **אתכפייא** (iskafya)، وقلب الظلمة نفسها، أي **אתהפכא חשוכא** (is'hapcha chashocha)، إلخ.

שכשעוסק כל היום בענינים גשמיים בטרדת הפרנסה שהם הנק׳ חשך ומתבונן אח״כ בתפלה איך שאין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה כו׳

فحين ينشغل المرء طوال النهار بأمور مادية، وبالكدّ في كسب الرزق، وهي الأمور التي تُسمّى «ظلمة»، ثم يتأمل في الصلاة كيف أنه «لا توجد عشبة في الأسفل ليس لها مَزَل (mazal ,**מזל**) في الأعلى»، إلخ—

שהם המזלות שהם המשפיעים חיות כל עוה״ז וכמ״ש (דברים לג) **וממגד תבואות שמש וממגד גרש כו׳**

وهذه هي القوى الفلكية (**מזלות**, mazalos)، التي تمدّ هذا العالم كله بقوة الحياة، كما ورد (التثنية 33): «ومن أطيب غلال الشمس، ومن أطيب غلال [القمرين]»، إلخ—

והמזלות הם מקבלים מע׳ שרים והשרים מקבלים משמרי אופנים והם מקבלים מהמלאכים וגבוה מעל גבוה עד שכולם מקבלים מבחי׳ מלכותו ית׳

وتتلقى **المزلوت** من الأمراء السبعين، ويتلقى الأمراء من حرّاس العجلات (**אופנים**, Ofanim)، وتتلقى هذه من الملائكة، طبقةً تعلو طبقة، إلى أن يتلقى الجميع من مستوى الملكوت (**מלכות**, Malchus) الخاص به، تبارك وتعالى،

וכמ״ש מלכותך מלכות כל עולמים שמהווה את כל העולמות מאין ליש ממש והוא רק בחי׳ זיו השכינה בלבד שאינו

كما ورد: «ملكوتك ملكوت كل العوالم»، وهو الذي يُوجد جميع العوالم من العدم إلى وجودٍ فعلي؛ وهذا ليس إلا مستوى إشراق الحضور الإلهي وحده، وهو

אלא בחי׳ זיו והארה בעלמא בלבד לגבי מהותו ועצמותו יתב׳ [יתברך] **כביכול שהוא בבחי׳ א״ס ממש היה הוה ויהיה בלי שינוי ממש וכמאמר אתה הוא קודם שנברא ואתה הוא לאחר שנברא כו׳.**

ليس إلا مستوى إشراق وضياء محضًين بالنسبة إلى جوهره وذاته، تبارك وتعالى، الذي هو في مستوى **אין סוף** (اللامتناهي، Ein Sof) حقًا—[الذي] كان وكائن وسيكون، من دون أي تغيّر على الإطلاق؛ وكما جاء في القول: «أنت هو قبل أن يُخلق [العالم]، وأنت هو بعد أن خُلق»، إلخ.

ואחרי התבוננו׳ [התבוננות] **כל הנ״ל בעומק הדעת תתעורר נפשו בבחי׳ אה׳ ותשוקה נפלאה כרשפי אש לצאת מתוך החשך והעלם הגשמי הזה ורק לדבקה בו ית׳**

بعد التأمل في كل ما سبق بعمق المعرفة (**דעת**, Daas)، ستستثار نفسه بالحب والشوق العجيب، كشرر النار، للخروج من ظلمة هذا الاحتجاب المادي، وللالتصاق به تعالى وحده،

וכמ״ש (תהלים עג) **מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו׳ שלא יחפוץ כלל לא בג״ע** [בגן עדן] **התחתון ולא בג״ע** [בגן עדן] **העליון שהם רק בחי׳ זיו והארה בלבד**

كما كُتب (المزامير 73): «من لي في السماء؟ ومعك لا أشتهي شيئًا»، إلخ؛ أي إنه لا يشتهي مطلقًا لا جنة عدن السفلى ولا جنة عدن العليا، فهما ليسا إلا مستوى من الإشعاع والضياء وحدهما،

וכמארז״ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **צדיקים יושבים וכו׳ ונהנין מזיו השכינה כ״א לדבקה בו ית׳ ליכלל בבחי׳ מהותו ועצמותו ית׳ ונק׳ בזה״ק** [בזהר הקדוש] **לאשתאבא בגופא דמלכא כו׳**

كما قال حكماؤنا، **ז״ל**: «الصالحون يجلسون، إلخ، ويتلذذون بإشعاع الحضور الإلهي (**שכינה**, Shechinah)»؛ غير أن المقصود هو الالتصاق به تعالى، والاستغراق في مستوى ماهيته وذاته تعالى؛ ويسمّي هذا زوهار (**זהר**) المقدس «الاستغراق في جسد الملك»، إلخ.

ונק׳ בחי׳ אהבה זו בחי׳ תשובה שהוא בחילא יתיר שבאה דוקא מתוך החשך שהיה עוסק רק בענינים גשמיים והבלי עולם.

ويُسمّى هذا الحب مستوى التوبة (**תשובה**, teshuvah)، وهي «بقوة أكبر»، لأنها تنشأ تحديدًا من الظلمة، حين كان منشغلًا بالأمور المادية وحدها وبأباطيل العالم.

לפי שיתרון האור הוא מתוך החשך דוקא. ונק׳ אהבה זו בחי׳ בכל מאדך שהוא בלי גבול ממש שבאה דוקא מן ההפוך שהוא החשך

فأفضلية النور إنما تكون من الظلمة تحديدًا. ويُسمّى هذا الحب مستوى «بكل قوتك» (**מאדך**, me’odecha)، وهو بلا حد حقًا، لأنه ينشأ تحديدًا من نقيضه، أي الظلمة،

וכמ״ש טוב זה מלאך חיים (טוב) **מאד זה מה״מ** [מלאך המות] **שע״י ההפוך והחשך דוקא שהוא בחי׳ נה״ב** [נפש הבהמית] **יכולים לבא לבחי׳ אהבת בכל מאדך שהוא בלי גבול ממש.**

كما كُتب: «حسن» هو ملاك الحياة، و«جداً» (**מאד**, me’od) هو ملاك الموت؛ إذ إن النقيض والظلمة تحديدًا، أي مستوى النفس الحيوانية (**נפש הבהמית**, nefesh habahamis)، يتيحان بلوغ مستوى الحب «بكل قوتك»، وهو بلا حد حقًا.

והיינו לפי שבשרשה למעלה מעלה שורש נה״ב [נפש הבהמית] **גבוה יותר מבחי׳ נפש האלקית וכמ״ש** (**בראשי׳** [בראשית] **לו**) **ואלה המל׳ אשר מלכו כו׳**

وذلك لأن جذر النفس الحيوانية، في أصلها السامي جدًا، أعلى من مستوى النفس الإلهية (**נפש האלקית**, nefesh elokis)، كما كُتب (التكوين 36): «وهؤلاء هم الملوك الذين ملكوا»، إلخ،

לפני מלך מלך לבנ״י [לבני ישראל] **שהוא בחי׳ נפש האלקית רק שע״י שבה״כ** [שבירת הכלים] **נפלו למטה מטה כמ״ש וימלך וימת כו׳ אבל בשרשם הם למעלה מעלה מבחי׳ נפש האלקית.**

«قبل أن يملك أي ملك على بني إسرائيل»، وهذا هو مستوى النفس الإلهية؛ غير أنهم سقطوا إلى أسفل سافلين بسبب تحطم الأوعية، كما كُتب: «وملك، ومات»، إلخ. أما في أصلهم فهم أعلى بكثير من مستوى النفس الإلهية.

6 **ולזאת גם כמו שנפלו למטה יש להם תגבורת על נפש האלקית מפני ששרשם הוא מבחי' מלוכה שהוא בחי' התנשאות כו'.**

لذلك، حتى بعد سقوطهم إلى الأسفل، تكون لهم الغلبة على النفس الإلهية (**נפש האלקית**, nefesh elokis)، لأن أصلهم من مرتبة الملكوت، وهي مرتبة التعاظم، إلخ.

וגם האדם מקבל חיות מבחי' בהמות ומאכלים ובלעדם אינו יכול לחיות משא"כ המאכלים אינם צריכים אל האדם.

ويتلقى الإنسان أيضًا قوة الحياة من مرتبة الحيوانات والأطعمة، ومن دونهما لا يستطيع أن يعيش، بخلاف الأطعمة، فإنها لا تحتاج إلى الإنسان.

7 **וכל זה מפני שבשרש שרשם למעלה הם גבוהים הרבה מבחי' הנשמות ולזאת ע"י ירידת והתלבשות נפש האלקית בנפש**

كل ذلك لأن جذورهم، في أصلها الأعلى، أرفع بكثير من مستوى النفوس. لذلك، من خلال نزول النفس الإلهية (**נפש האלקית**, nefesh elokis) وتلبّسها في

הבהמית דוקא לעסוק בטרדות ומחשבות הפרנסה בענינים גשמיים שהם הנקראים מים רבים הנ"ל יכולה לבא לבחי' אהבת בכל מאדך.

النفس الحيوانية (**נפש הבהמית**, nefesh habahamis) تحديدًا، لكي تنشغل النفس الإلهية بهموم المعاش وأفكاره في الشؤون المادية — وهي ما يُسمّى «المياه الكثيرة» المذكورة أعلاه — يمكن للنفس الإلهية أن تبلغ درجة المحبة «بكل ما أوتيت من قوة»،

שהוא בלי גבול כנ"ל שהיא מדרגה היותר גבוה מהיותה קודם ירידתה בגוף שהיתה רק נהנית מזיו השכינה כו'.

وهي محبة بلا حد، كما ذُكر أعلاه؛ وهي درجة أرفع من [الدرجة التي بلغتها] قبل نزولها إلى الجسد، حين لم تكن إلا تتلذذ ببهاء الحضور الإلهي (**שכינה**, Shechinah)، إلخ.

והיינו ע״י אתכפיי׳ [אתכפייא] **ואתהפכא חשוכא דוקא שהוא בחי׳ יתרון האור שמתוך החשך כנ״ל. לפי שרשם למעלה גבוה ממדרגת נפש האלקית כנ״ל רק שנפלו למטה כמ״ש וימלך וימת כו׳ וע״י אתכפייא נעשה תחה״מ** [תחיית המתים]:

وذلك إنما يكون بالإخضاع (**אתכפיי׳**, iskafya) وتحويل الظلمة (**אתהפכא חשוכא**, is'hapcha chashocha) على وجه التحديد، وهو مقام تفوّق النور الذي ينبثق من الظلمة، كما ذُكر أعلاه؛ لأن جذورها في الأعلى أرفع من مرتبة النفس الإلهية، كما ذُكر أعلاه، غير أنها سقطت إلى أسفل، كما كُتب: «وملك، ومات»، إلخ؛ وبالإخضاع تتحقق قيامة الأموات.

8 **וזהו מארז״ל** [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] **יפה שעה א׳ בתשובה ומע״ט** [ומעשים טובים] **בעוה״ז מכל חיי העוה״ב** [העולם הבא] **כנ״ל. ולזאת נקראו מים רבים הנ״ל מי נח לפי שנעשה**

وهذا هو [معنى] قول حكمائنا، رحمهم الله: «ساعة واحدة من التوبة (**תשובה**, teshuvah) والأعمال الصالحة في هذا العالم خير من كل حياة العالم الآتي»، كما ذُكر أعلاه. ولذلك تُسمّى «المياه الكثيرة» المذكورة أعلاه «مياه نوح (**נח**)»، لأنه ينشأ

ע״י נייחא דרוחא שנעשה מהם תבת נח שהוא בחי׳ תיבות התפלה וכמ״ש בא אתה וכל ביתך אל התבה כו׳.

من خلال [المياه] تتحقق راحة الروح (**נייחא דרוחא**, naycha d'rucha)، إذ يُصنع منها تابوت نوح، أي التابوت (**תבת**, teivah)، وهو مستوى أو جانب (**בחינה**, bechinah) من كلمات الصلاة (**תיבות**, teivos)، كما هو مكتوب: «تعالَ أنت وكل أهل بيتك إلى التابوت»، إلخ.

9 **וזהו ויגברו המים מאד כו׳ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים כו׳ שהוא בחי׳ תגבורת נפש הבהמית על בחי׳ נפש האלקית בעסק הפרנסה ועניינים הגשמיים אך עי״ז נעשה אח״כ יתרון אור כו׳ כנ״ל.**

وهذا [هو المقصود بـ] «وغلبت المياه جدا» إلخ، و«ارتفعت المياه خمس عشرة ذراعا» إلخ: وهذا مستوى أو جانب (**בחינה**, bechinah) من غلبة النفس الحيوانية (**נפש הבהמית**, nefesh habahamis) على مستوى النفس الإلهية (**נפש האלקית**, nefesh elokis) في الانشغال بكسب الرزق والشؤون المادية؛ غير أن ذلك يؤدي بعدئذ إلى تفوّق النور، كما تقدم إلخ.

10 **וזהו ותלך התבה על פני המים דוקא ותרם התבה כו׳ שע״י המים דוקא מתעלות תיבות התפלה ועולה למעלה מעלה כנ״ל.**

وهذا هو [معنى] «وسار الفلك على وجه المياه» — تحديدًا — «وارتفع الفلك»، إلخ: فبالمياه تحديدًا ترتفع ألفاظ الصلاة (**תיבות**, teivos) وتصعد إلى أعلى فأعلى، كما ذُكر آنفًا.

וזהו טעות הבעלי עסקים שבדעתם שאין יכול׳ [יכולת] **להתפלל כ״כ** [כל כך] **כמו היושבי אוהלים כי אדרבה נהפוך הוא שהם יכולים להתפלל יותר כי יתרון האור הוא מתוך החשך דוקא כו׳.**

وهذا هو خطأ أصحاب الأعمال، إذ يظنون أنهم لا يستطيعون الصلاة بقدر ما يستطيع الساكنون في الخيام؛ لكن العكس هو الصحيح تمامًا: فهم يستطيعون الصلاة أكثر، لأن ميزة النور تنشأ من الظلام تحديدًا، إلخ.

11 **וזהו שנק׳ מי נח נייחא דרוחא שהוא בחי׳ השבת כמ״ש כי בו שבת מכל מלאכתו כו׳.**

ولهذا تُسمّى مياه نوح «راحة الروح» (**נייחא דרוחא**, naycha d'rucha)، وهي مستوى (**בחינה**, bechinah) **שבת** (**שבת**, Shabbos)، كما كُتب: «لأنه فيه كفّ عن جميع عمله»، إلخ.

שבו׳ ימי המעשה הוא בחי׳ התפשטות והמשכת מלכותו ית׳ למטה כמו ביום הראשון נאמר ויאמר אלקים יהי אור כו׳

فأيام العمل الستة هي مستوى انتشار الملكوت، أي الملكوت (**מלכות**, Malchus) الخاص به، تبارك وتعالى، وإفاضته إلى الأسفل؛ فكما قيل في اليوم الأول: «وقال **אלקים** (Elokim): ليكن نور»، إلخ،

יהי רקיע תדשא הארץ דשא כו׳ שנקראים ימי המעשה ובשבת הוא בחי׳ שביתה ממלאכה ונייחא דרוחא שהוא עליית העולמות למעלה כאדם השובת ונח ממלאכתו.

«ليكن فلك»، «ولتُنبِت الأرض نباتًا»، إلخ؛ وهذه تُسمّى أيام العمل. أمّا في **שבת**، ففيها الكفّ عن العمل و«**נייחא דרוחא**»، أي صعود العوالم إلى العلى، مثل إنسان يكفّ عن عمله ويستريح منه.

כמו״כ [כמו כן] **הוא בחי׳ טרדת ועסק הפרנסה בענינים גשמיים שנק׳ מים רבים כשמתהפכים ועולים אח״כ בבחי׳ אלקות ע״י התפלה כנ״ל נק׳ בחי׳ זו בחי׳ נייחא דרוחא**

وكذلك شأن الانشغال والعمل لكسب الرزق في الشؤون المادية، وهي التي تُسمّى «مياهًا كثيرة»: فعندما تتحول ثم ترتقي بعد ذلك إلى مستوى الألوهية بواسطة الصلاة، كما سبق، تُسمّى هذه الحالة «**נייחא דרוחא**»،

שהוא בחי׳ שבת כנ״ל כידוע שכל תפלה מו׳ ימי המעשה היא הארה מבחי׳ שבת כנ״ל. אך כל זה הוא שבת תתאה.

وهو مستوى **שבת**، كما سبق؛ ومعلوم أن كل صلاة من صلوات أيام الأسبوع الستة هي إشراقة من **שבת**، كما سبق. غير أن كل هذا هو **שבת** السفلى.

12 ויש עוד בחי׳ שבת עילאה שהוא מה שיהיה לעתיד שנקרא יום שכולו שבת. וזהו אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ.

وهناك أيضًا مستوى السبت الأعلى (**שבת עילאה**، Shabbos ila'ah)، وهو ما سيكون في العصر الآتي، ويُسمّى «اليوم الذي كلّه **שבת**». وهذا هو [معنى] «أقسمتُ ألا تعبر مياه نوح (**נח**) بعدُ على الأرض».

כי הנה אף שהם באו לטהר אך לא בכל זמן צריך טהרה כ״כ [כל כך]**. כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך.**

فمع أنها جاءت للتطهير، فليس التطهير مطلوبًا بهذا القدر في كل وقت. «هكذا أقسمتُ ألا أغضب عليكِ ولا أوبّخكِ».

כי הנה אף שמבואר למעלה שע״י בחי׳ מים רבים הנ״ל נעשה יתרון אור כו׳. שהוא בחי׳ אהבת בכל מאדך כנ״ל.

فمع أنه بُيّن أعلاه أن مستوى «المياه الكثيرة» المذكور أعلاه يُفضي إلى تفوّق النور، وما إلى ذلك، وهو مستوى المحبة «بكل قوتك»، كما ذُكر أعلاه،

עכ״ז [עם כל זה] **יש עוד בחי׳ אהבה רבה הבאה מלמעלה שהיא למעלה מעלה אף מבחי׳ האהבה שבאה ע״י מים רבים הנ״ל.**

فمع ذلك، هناك مستوى آخر من المحبة العظيمة (**אהבה רבה**، ahavah rabbah) يأتي من الأعلى، وهو أسمى بكثير حتى من مستوى المحبة التي تأتي بواسطة «المياه الكثيرة» المذكورة أعلاه.

והוא מ״ש וימינו תחבקני כו׳. ובחי׳ האהבה זו יתגלה לעתיד. וכמ״ש (ישעי׳ [ישעיה] **נד) כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט כו׳.**

وهذا ما كُتب: «ويمينه تعانقني»، وما إلى ذلك. وسيُكشف مستوى المحبة هذا في العصر الآتي، كما كُتب (**ישעיהו** 54): «فالجبال تزول والتلال تتزعزع، لكن إحساني لا يزول عنكِ، ولا يتزعزع عهد سلامي»، وما إلى ذلك.

שהוא בחי׳ חסד עליון ואה״ר [ואהבה רבה] **הבאה מלמעלה להיות וימינו תחבקני (וזהו)(שם נב) וגבה מאד שבחי׳ בכל מאדך יהיה מבחי׳ גבוה יותר כו׳:**

وهذا هو مستوى الإحسان العلوي (**חסד**) والمحبة العظيمة التي تأتي من الأعلى، لكي «تعانقني يمينه». (وهذا هو [معنى]) (ibid. 52) «وسيكون عاليًا جدًا»؛ أي إن مستوى «بكل قوتك (**מאדך**، me'odecha)» سيكون من مستوى أسمى، وما إلى ذلك.

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية

حول هذه الطبعة

.the English translation و This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

الترجمة العربية والشروح: أُعدّت لموقع LikuteiTorah.com بمساعدة الذكاء الاصطناعي (openai/gpt-6-luna-pro:batch)، وقورنت بالنص العبري وبموقع سفاريا؛ ولم يراجعها محرر بشري بعد. يرجى التحقق من كل ما هو مهم بالرجوع إلى النص العبري.

طلب الريبي أن تُدرَس مَاماريم باراشا الأسبوع، «الباراشا الحسيدية»، خلال ذلك الأسبوع، موزعة على أيامه السبعة (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). لماذا ندرسها، وما بركات الريبي: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

مشروع مجاني غير تجاري؛ لا يُباع هنا شيء. والمشروع غير تابع لكيهوت أو سفاريا أو مكتبة لوبافيتش. © likuteitorah.com

من likuteitorah.com/ar/torah-ohr/noach/1/

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق